

SUMARI

Prefaci. Aprendre a dir la pròpia paraula	7
Primeres paraules	21
1. Justificació de la «pedagogia de l'oprimit»	27
La contradicció opressors-oprimits. Superació	29
La situació concreta d'opressió i els opressors	43
La situació concreta d'opressió i els oprimits	48
Ningú no allibera ningú, ningú no s'allibera tot sol: les persones s'alliberen en comunió	51
2. La concepció «bancària» de l'educació com a instrument de l'opressió. Pressupòsits i crítica	57
La contradicció problematitzadora i alliberadora de l'educació. Pressupòsits	62
La concepció «bancària» i la contradicció educador-educand	62
Ningú no educa ningú, ningú no s'educa a si mateix, les persones s'eduquen entre si, mediades pel món	69
La persona com un ésser inacabat, conscient de la seva condició inconclusa, i el seu permanent moviment a la recerca de ser més	73
3. La dialogicitat: essència de l'educació com a pràctica de la llibertat	77
Educació dialògica i diàleg	79

El diàleg comença en la recerca del contingut programàtic	83
Les relacions persones-món, els temes generadors i el contingut programàtic d'aquesta educació	86
La recerca dels temes generadors i la seva metodologia	96
La significació conscienciadora de la recerca dels temes generadors. Els diversos moments de la recerca	100
4. La teoria de l'acció antidualògica	121
La teoria de l'acció antidualògica i les seves característiques: la conquesta, dividir per mantenir l'opressió, la manipulació i la invasió cultural	135
La teoria de l'acció dialògica i les seves característiques: la col·laboració, la unió, l'organització i la síntesi cultural	165